

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 05 maja 2008 r.

DB III 070-12/08

BH-1-0700-165/08

Pani

Krystyna Bochenek

Wicemarszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Stosownie do postanowień art. 49 ust. 5 Regulaminu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej uprzejmie przesyłam na ręce Pani Marszałek odpowiedź na skierowane do mnie przez Pana Senatora Zbigniewa Cichonia oświadczenie dotyczące utrudnień w nabywaniu znaków opłaty sądowej oraz trudnych warunków do rozmowy adwokata z aresztowanym klientem w związku z przeludnieniem w zakładach karnych.

Odnosząc się do sprzedaży znaków opłaty sądowej chcę podkreślić, iż sprzedaż znaków opłaty sądowej na terenie całego kraju prowadzona jest w kasach sądów (bez ponoszenia kosztów dodatkowej prowizji) oraz w detalicznych punktach sprzedaży (z dodatkową prowizją w wysokości od 1% do 5% nominalnej wartości sprzedanych znaków opłaty sądowej). W 2007 roku wydatki budżetu państwa z tytułu prowizji pobieranej przez sprzedawców detalicznych wyniosły 3 671 271 zł, w tym w obszarze apelacji krakowskiej, gdzie sprzedaż prowadziło 18 sprzedawców detalicznych – 408 537,82 zł.

Przeprowadzona w 2006 roku na obszarze okręgu krakowskiego analiza w zakresie sprzedaży znaków opłaty sądowej, pozwoliła stwierdzić, że sprzedaż tych znaków za pośrednictwem podmiotów trzecich, którym z tego tytułu przysługiwała wówczas relatywnie wysoka prowizja, jest w dużym stopniu nieuzasadniona. Nie mniej względy społeczne oraz potrzeba przygotowania alternatywnego sposobu sprzedaży znaków spowodowały, że w 2007 roku utrzymano dotychczasową formę sprzedaży jakkolwiek o blisko połowę obniżono wysokość prowizji (z 5 do 2,6%), by w kolejnych latach ostatecznie zrezygnować z tej formy sprzedaży. W przypadku możliwości prowadzenia sprzedaży bezprowizyjnej w ramach kas sądowych, zawarcie umowy z innym podmiotem na przedmiotową dystrybucję nosi znamiona niegospodarności i podlega kwestionowaniu przez wewnętrzną jak i zewnętrzną kontrolę finansową, jako naruszenie ustawy o finansach publicznych.

Pragnę dodać, iż od chwili wprowadzenia systemu informatycznego „Nowa Księga Wieczysta” sprzedaż znaków opłaty sądowej na terenie okręgu krakowskiego, a zwłaszcza miasta Krakowa znacznie zmalała. Nie mniej jednak w budynku Sądu Okręgowego oraz czterech Sądów Rejonowych w Krakowie funkcjonuje 7 kas sprzedających znaki opłaty sądowej, a w trakcie przygotowania są dwie kolejne kasy sądowe. Jak wynika z przeprowadzonej w budynku sądów wizytacji, kolejki do kas sądowych, o ile się zdarzają są zjawiskiem incydentalnym, ewentualne kolejki petentów w Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Podgórze w Krakowie są spowodowane koniecznością przyjmowania opłat związanych z działalnością Wydziału Ksiąg Wieczystych.

Przechodząc do zagadnienia dotyczącego braku odpowiednich warunków do rozmowy adwokata z aresztowanym klientem, chcę podkreślić, iż z problemem przeludnienia w zakładach karnych resort sprawiedliwości boryka się od kilku lat. Służba Więzienna dysponuje 78 944 miejscami zakwaterowania dla więźniów, jednak w jednostkach penitencjarnych przebywa na chwilę obecną 87 670 osadzonych. Rozwiązanie tego problemu wiąże się z ogromnymi nakładami finansowymi. Na rok bieżący w budżecie więziennictwa zaplanowane są środki na inwestycje związane z realizacją programu pozyskania dodatkowych miejsc w zakładach karnych. Powyższy problem będzie więc sukcesywnie w miarę możliwości budżetowych rozwiązywany.

Chcę podkreślić, iż Służba Więzienna, pomimo zjawiska przeludnienia polskich więzień realizuje przepisy prawa wynikające z Kodeksu karnego wykonawczego, w tym również dotyczące zasad udzielania widzeń adwokatów z osadzonymi. Przedmiotowe widzenia odbywają się w godzinach urzędowania administracji jednostki penitencjarnej, w pomieszczeniach służących do dokonywania czynności procesowych, podczas nieobecności innych osób, zaś rozmowy adwokata z osadzonym nie są kontrolowane. Ponadto na wniosek adwokata dyrektor jednostki może udzielić takiego widzenia w innym miejscu i czasie. Nie obserwuje się niepokojącego wpływu przeludnienia jednostek na formę i zasady odbywania przedmiotowych widzeń. Problem ten może dotyczyć jedynie jednostkowych przypadków.

Przedstawiając powyższe wyjaśnienia wyrażam nadzieję, że w sposób wyczerpujący i zadowalający dostarczyły Panu Senatorowi odpowiedzi na przedstawione problemy.

~~z upoważnienia~~
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Marian Gichosz
SEKREZARZ STANU